

## บทที่ 5

### สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

#### สรุป

##### 1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.1 เพื่อพัฒนาการผลิตเต้าฮวยให้เป็นลักษณะเต้าฮวยพร้อมบริโภคที่บรรจุในถ้วยพลาสติกมีฝาปิดและมีผักผลไม้เชื่อมผสมบนหน้าเต้าฮวย
- 1.2 เพื่อศึกษาการยอมรับเต้าฮวยพร้อมบริโภคของผู้บริโภค
- 1.3 เพื่อศึกษาอายุการเก็บรักษาเต้าฮวยพร้อมบริโภคในตู้เย็น
- 1.4 เพื่อศึกษาหาปริมาณโปรตีนของเต้าฮวยพร้อมบริโภค
- 1.5 เพื่อเผยแพร่การทำเต้าฮวยพร้อมบริโภคสู่ชุมชน

##### 2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาการยอมรับเต้าฮวยพร้อมบริโภค คือ อาจารย์ พนักงาน เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่ชอบรับประทานเต้าฮวย หรือรับประทานเต้าฮวยบ่อย ๆ (โดยวิธีการสัมภาษณ์)

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาการยอมรับเต้าฮวยพร้อมบริโภค ได้จากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายจากประชากรจากข้อ 2.1 จำนวน 20 คน ซึ่งเป็นผู้ทดสอบชิมที่ไม่ผ่านการฝึกฝน

##### 3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ศึกษาหาระดับความหวานของเต้าฮวยที่ถูกใจผู้บริโภค โดยทดลองทำเต้าฮวยที่แปรความหวานเป็น 3 ระดับ คือ มีน้ำตาล 3 % (w/w), 5 % (w/w) และ 7 % (w/w) แล้วนำไปทำการชิมทดสอบระดับความหวานที่ผู้ทดสอบชิมพอใจ โดยผู้ทดสอบชิมที่ไม่ผ่านการฝึกฝน จำนวน 20 คน แล้วทำแบบประเมินโดยใช้แบบสอบถามการจัดลำดับความพอใจในระดับความหวานของผลิตภัณฑ์เต้าฮวย 3 ระดับ (ชอบน้อย ชอบมาก และชอบมากที่สุด)

3.2 ศึกษาการยอมรับเต้าฮวยพร้อมบริโภค โดยทดลองทำเต้าฮวยที่มีน้ำตาล 5 % (w/w) และเติมผักผลไม้เชื่อมลงบนหน้าเต้าฮวย ผักผลไม้เชื่อมที่ใช้เดิมมี 6 ชนิด คือ ถั่วแดงคัมน้ำตาล ถั่วเขียวคัมน้ำตาล ถั่วดำคัมน้ำตาล วุ้นมะพร้าวในน้ำเชื่อม มันเทศเชื่อม พักทองเชื่อม แล้วนำไปทดสอบชิมโดยผู้ทดสอบชิมที่ไม่ผ่านการฝึกฝน จำนวน 20 คน แล้วทำแบบประเมินการยอมรับเต้าฮวยพร้อม

บริโกล โดยใช้ใบประเมินที่ให้ลงคะแนนระดับความไม่ชอบถึงชอบ 9 คะแนน (Hedonic 9 Scales-test)

3.3 ศึกษาอายุการเก็บรักษาเต้าฮวยพร้อมบริโกลในตู้เย็น โดยทดลองนำเต้าฮวยพร้อมบริโกลที่มีผักผลไม้เชื่อมผสมบนหน้าเต้าฮวย จำนวน 6 ชนิด คือ ถั่วแดงต้มน้ำตาล ถั่วเขียวต้มน้ำตาล ถั่วดำต้มน้ำตาล วุ้นมะพร้าวในน้ำเชื่อม มันเทศเชื่อม ฟักทองเชื่อม ชนิดละ 3 ถ้วย เข้าเก็บในตู้เย็นที่อุณหภูมิประมาณ 7 – 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 วัน นำออกมาสังเกตลักษณะและชิมทดสอบ

3.4 ศึกษาหาปริมาณโปรตีนของเต้าฮวยพร้อมบริโกล โดยวิเคราะห์หาปริมาณโปรตีนในเต้าฮวย (ไม่รวมผักผลไม้เชื่อม) โดยวิธี Kjeldahl

3.5 เผยแพร่การทำเต้าฮวยพร้อมบริโกลสู่ชุมชน

#### 4. ผลการวิจัย

จากการทดลองผลิตเต้าฮวยพร้อมบริโกลที่มีผักผลไม้เชื่อมผสมบนหน้าเต้าฮวย ผลการทดสอบชิม พบว่า ผู้ทดสอบชิมชอบเต้าฮวยที่มีน้ำตาล 5 % (w/w) ยอมรับลักษณะเนื้อสัมผัส สี และรสชาติของเต้าฮวยในระดับมาก การยอมรับในเรื่องความเข้ากันของสีของเต้าฮวยกับผักผลไม้เชื่อมที่เป็นถั่วแดงต้มน้ำตาล ในระดับปานกลาง ส่วนผักผลไม้เชื่อมที่เป็นถั่วดำต้มน้ำตาล ถั่วเขียวต้มน้ำตาล วุ้นมะพร้าวในน้ำเชื่อม มันเทศเชื่อม และฟักทองเชื่อม ในระดับมาก การยอมรับในเรื่องความเข้ากันของรสชาติของเต้าฮวยกับผักผลไม้เชื่อม พบว่า ยอมรับถั่วแดงต้มน้ำตาล ถั่วดำต้มน้ำตาล ในระดับปานกลาง ส่วนถั่วเขียวต้มน้ำตาล วุ้นมะพร้าวในน้ำเชื่อม มันเทศเชื่อม และฟักทองเชื่อม ในระดับมาก ผลการยอมรับเต้าฮวยพร้อมบริโกลโดยรวม พบว่า ยอมรับเต้าฮวยผสมถั่วแดงต้มน้ำตาล ผสมถั่วดำต้มน้ำตาล ในระดับปานกลาง ยอมรับเต้าฮวยผสมถั่วเขียวต้มน้ำตาล มันเทศเชื่อม วุ้นมะพร้าวในน้ำเชื่อม และฟักทองเชื่อม ในระดับมาก จากการวิเคราะห์ความแตกต่าง พบว่า การยอมรับเต้าฮวยผสมถั่วแดงต้มน้ำตาลต่างจากเต้าฮวยผสมวุ้นมะพร้าวในน้ำเชื่อม ผสมมันเทศเชื่อม และผสมฟักทองเชื่อม และการยอมรับเต้าฮวยผสมถั่วดำต้มน้ำตาลต่างจากเต้าฮวยผสมวุ้นมะพร้าวในน้ำเชื่อม และผสมฟักทองเชื่อม อย่างมีนัยสำคัญ ( $p < 0.05$ ) ที่เหลือออกนั้นแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญ ( $p > 0.05$ )

จากการอบรมทำเต้าฮวยพร้อมบริโกลให้กับอาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษา และประชาชนที่สนใจทั่วไป พบว่า ผู้เข้าอบรมสามารถทำเต้าฮวยพร้อมบริโกลได้ด้วยตนเอง

#### อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการทดลองทำเต้าฮวยพร้อมบริโกลในครั้งนี้ มีประเด็นในการอภิปรายผล ดังนี้

1. ในเรื่องความหวานของเต้าฮวย ขึ้นอยู่กับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการชิมทดสอบ กล่าวคือ

ถ้าเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุน้อยจะชอบความหวานค่อนข้างมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมาก

2. ผลไม้เชื่อมที่ใช้ผสมบนหน้าเค้กที่เป็นตัวแฉงคัม น้ำตาลและตัวคัม น้ำตาล พบว่า เมื่อคัมใหม่ ๆ จะนิ่ม แต่เมื่อเข้าสู่เย็นจะคืนตัวเล็กน้อย ทำให้แข็งขึ้น จึงทำให้ผู้บริโภคชอบน้อยกว่าผลไม้เชื่อมอย่างอื่น

3. ในการทำเค้กสามารถควบคุมอุณหภูมิให้อยู่ที่ 80 – 85 องศาเซลเซียส อย่างสม่ำเสมอ ผลคือ ได้เค้กที่มีเนื้อเนียน-นุ่ม ถูกใจผู้บริโภค

4. เมื่อเก็บเค้กพร้อมบริโภคในตู้เย็น เว้ยไม่แยกตัวจากเค้ก อาจจะเป็นเนื่องมาจากเค้กมีเนื้อเนียนจึงสามารถอุ้มน้ำไว้ได้ดี ถ้าเป็นเค้กที่มีเนื้อหยาบ มีรูพรุนมาก เมื่อเก็บในตู้เย็นหลายวันจะมีการแยกของเวย์ออกมาบ้าง

5. ผลไม้เชื่อมที่มีความหวานมาก เช่น มันเทศเชื่อม ฟักทองเชื่อม เมื่อนำมาผสมกับเค้กจะทำให้รสโดยรวมหวานมากเกินไป ฉะนั้นควรจะลดความหวานของเนื้อเค้กลง

6. เราสามารถเก็บเค้กพร้อมบริโภคในตู้เย็นได้หลายวัน โดยที่เค้กไม่เปลี่ยนสภาพ อาจจะเป็นเนื่องมาจากเราทำให้เค้กเป็นเจลด้วยความร้อน เมื่อเราเอาเค้กขึ้นจากน้ำร้อนก็นำลงแช่ในน้ำเย็น เพื่อทำให้ผลิตภัณฑ์เย็นตัวลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นการพาเสอร์ไรซ์ไปด้วยนั่นเอง

7. เค้กที่นำมาบริโภคควรจะเป็นเค้กที่แช่เย็นมาแล้วอย่างน้อย 1 คืน เนื่องจากเค้กที่ทำเสร็จใหม่ ๆ จะมีเจลที่ยังไม่ค่ออยู่ตัว แต่เมื่อนำเข้าสู่เย็น 1 คืน จะทำให้เจลเค้กอยู่ตัวมากขึ้น น่าจะเป็นเพราะว่าการสร้างโครงสร้างตาข่ายยังไม่จับตัวกันดีพอในขณะที่สร้างพันธะใหม่ ๆ แต่เมื่อเวลาผ่านไปโครงสร้างตาข่ายของเจลจะแข็งแรงมากขึ้นและอยู่ตัวมากขึ้น

## ข้อเสนอแนะ

### 1. ข้อเสนอแนะการนำไปใช้

1.1 เค้กกับตัวหูลอดเป็นตัวหูลอดแบบเดียวกัน เพียงแต่เค้กเป็นขนมหวานจึงต้องเติมน้ำตาลลงไป ส่วนตัวหูลอดไม่มีรสหวานจึงนำไปประกอบอาหารคาว ฉะนั้นเราจึงสามารถทำตัวหูลอดรับประทานเองในบ้านแบบง่าย ๆ ด้วยวิธีการเดียวกับเค้ก

1.2 การทำเค้กพร้อมบริโภคสำหรับขายต้องใส่ภาชนะพลาสติกที่มีฝาปิด เพื่อให้ง่ายต่อการขนส่ง การวางขาย แต่ต้นทุนการผลิตจะสูง เพราะพลาสติกราคาแพง ถ้าทำเค้กกินเองไม่จำเป็นต้องใช้ภาชนะพลาสติก อาจจะใช้ภาชนะที่ทำด้วยแก้ว กระเบื้อง หรือภาชนะสแตนเลส โดยใช้ลูนีเยมฟอยล์หรือพลาสติกปิดภาชนะ ซึ่งภาชนะเหล่านี้เป็นภาชนะที่ใช้อยู่แล้วในครัวเรือน

และเป็นภาระที่ปลอดภัย สามารถใช้กับความร้อนสูงได้

1.3 เมื่อนำเต้าหู้ยี้ขึ้นจากน้ำร้อนควรแช่ลงในน้ำเย็น เพื่อให้เต้าหู้ยี้เย็นลงอย่างรวดเร็ว และนำเข้าสู่ตู้เย็น ซึ่งจะสามารถยืดอายุการเก็บเต้าหู้ยี้ได้นานขึ้น

1.4 ผักผลไม้เชื่อมบนหน้าเต้าหู้ยี้อาจจะใช้หลายอย่างผสมกันก็ได้ เพื่อให้ผู้บริโภคที่อาจจะชอบรับประทานผักผลไม้เชื่อมหลายอย่างในคราวเดียวกันได้มีโอกาสเลือก หรืออาจจะทำเต้าหู้ยี้แบบที่ไม่ผสมผักผลไม้เชื่อมเลยเพราะผู้บริโภคบางคนอาจจะไม่ชอบผักผลไม้เชื่อม

1.5 ในการทำเต้าหู้ยี้จำหน่ายอาจจะทำกรรมพหวนหลายระดับเพื่อให้ผู้บริโภคมีโอกาสเลือก จากการทดสอบชิม พบว่า ผู้สูงวัยมักจะชอบพหวนน้อย แต่วัยรุ่นมักจะชอบพหวนมาก

1.6 ถ้าต้องการเต้าหู้ยี้ที่มีกลิ่นหอมอาจจะหยดสารแต่งกลิ่นลงไปในน้ำนมถั่วเหลือง หรืออาจจะใช้ใบเตยต้มกับน้ำนมถั่วเหลืองก็ได้

1.7 ถ้าต้องการความน่ารับประทานเพิ่มขึ้นอาจจะเติมฟักทอง แครอท ลงไปในน้ำนมถั่วเหลือง (โดยวิธีการปั่นฟักทองต้มหรือแครอทต้มกับน้ำนมถั่วเหลือง)

## 2. ข้อเสนอแนะในการวิจัย

2.1 ควรจะมีการศึกษาหาปริมาณแร่ธาตุต่าง ๆ ที่มีอยู่ในเต้าหู้ยี้

2.2 ควรจะมีการศึกษาหาปริมาณไอโซฟลาโวนส์ที่มีอยู่ในเต้าหู้ยี้